

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of an Integrated Learning Unit on Buddhist Fable in Subject Area
of Social Studies Religion and Culture for Grade 7 students

พรพจน์ นฤมล¹ และ มนตรี วงษ์สะพาน²

Phornphot Narumon¹ and Montree Wongsaphan²

Received : 15 มิ.ย. 2563

Revised : 21 ส.ค. 2563

Accepted : 22 ส.ค. 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค คือ 2.1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2.2) ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2.3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ดังนี้ 1) หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ธรรมชาตค 2) แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน ด้วยสถิติ t-test (dependent) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ชนิด ดังนี้ 1) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องธรรมชาตค จำนวน 30 ข้อ 2) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสังเกตพฤติกรรม 4) แบบสัมภาษณ์ 5) แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

ผลการวิจัย พบว่า 1) หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ดังนี้ กรอบแนวคิด จุดมุ่งหมาย สาระการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ และวิธีวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.14) และมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.50/81.05 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ พบว่า 2.1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2.2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 94.71) และต่ำกว่าเกณฑ์ 2 คน (5.29 %) 2.3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.56)

คำสำคัญ : หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ธรรมชาตค

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อีเมล: phornphot.n77@gmail.com

² อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

¹ Master Student in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University.

Email: phornphot.n77@gmail.com

² Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University

Abstract

The purposes of research were 1) to development of an integrated unit on Buddhist Fable in Subject Area of Social Studies, Religion and Culture for Grade 7 students of Phuwiengwittayakhom School, 2) to study the results of an integrated unit on Buddhist Fable; 2.1) to compare pretest and posttest achievements of Grade 7 students, 2.2) to study the E.Q. of Grade 7 students and 2.3) to study the satisfaction of Grad 7 students. This research method was Research and Development. There were 2-step process of research as follows; Step 1: Developing learning unit. This step employed 2 instruments; 1) An integrated learning unit of Buddhist Fable 2) An assessment form for learning unit. Step 2: Studying the results of learning unit. The samples were 35 Grade 7 students of class 2 by cluster sampling. This step employed 5 instruments; 1) A 30-item achievement test., 2) A 30-item E.Q. test., 3) A behavior observation, 4) An interview and 5) A 10-item questionnaire of satisfaction. The data were analyzed by mean, percentages, standard, deviation and hypothesis test by t-test (dependent)

Findings were as follows: An integrated leaning unit on Buddhist Fable which consisted of 5 components: Concept, Objective, Content, Learning Management, and Measurement and Evaluation had the most suitable quality (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.14) and the effectiveness were 85.60/82.48, equivalent to 80/80 criteria. 2) The results of using the integrated leaning unit were 2.1) students had posttest achievement higher than the pretest significantly at the .05 level, 2.2) The E.Q.'s students divided into 2 groups, 33 students were in normal group (94.71%) and 2 students were in lower group, and 2.3) Student's satisfaction towards the integrated leaning unit was the highest level. (\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.56)

Keywords : Integrated learning unit, Achievement, Buddhism's Fable

บทนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษา ไว้ว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต กมลาศ ภูวนาธิพงศ์ (2558 : ออนไลน์) กล่าวว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังประสบความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอน วิชาพระพุทธศาสนา เพราะวิธีสอนส่วนใหญ่มุ่งสอนเนื้อหาสาระตามแบบเรียนมากกว่าการสอนให้รู้ถึงแก่นของพระพุทธศาสนา นักเรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาสาระได้ ขาดการคิดวิเคราะห์ และไม่สามารถนำหลักธรรมไปสู่การปฏิบัติได้ ถือเป็นปัญหาสำคัญหนึ่งที่ทุกฝ่ายควรหันมาปรับแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ สถาบันราชานุกูล (2559 : ออนไลน์) ได้สำรวจระดับความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ในเด็กวัยเรียน ทุก ๆ 5 ปี จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2559 นักเรียนจำนวน 2,327 คน พบว่า 1) นักเรียนมี EQ อยู่ในเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 64.10 2) นักเรียนมี EQ ต่ำกว่าปกติอีก ร้อยละ 22.90 และ 3) นักเรียนมี EQ เกินกว่าเกณฑ์ปกติอีก ร้อยละ 13 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 70 ดังนั้น ควรเร่งพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน เพราะเด็กวัยนี้มีพื้นฐานการเติบโตเข้าสู่วัยเรียนและผู้ใหญ่

ในวันข้างหน้า ดังนโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ 2555-2559 ที่มีเป้าหมายให้เด็กและเยาวชน มีความมั่นคง แข็งแรง และสร้างสรรค์

จากการศึกษารายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 งานวิชาการ โรงเรียนกุเวียงวิทยาคม (2561 : 10) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระศาสนาฯ และสาระหน้าที่พลเมืองฯ ของนักเรียนมีแนวโน้มต่ำลงในทุกปีการศึกษา โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ 1) การสอนที่เน้นการบรรยาย 2) เนื้อหาวิชาเรียนที่มากเกินไป 3) นักเรียนไม่สนใจเรียน นอกจากนี้ รายงานปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนโรงเรียนกุเวียงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยงานกิจการนักเรียน โรงเรียนกุเวียงวิทยาคม (2561 : 5-6) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการหยอกล้อกัน จนไม่สามารถควบคุมหรือจัดการอารมณ์ตนเองได้ และมีความเครียดเพิ่มขึ้น เนื่องจากภาระงานมากเกินไป การไม่สามารถปรับตัวเข้าสู่โรงเรียนใหม่ และไม่เข้าใจเนื้อหาบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนไม่มีความสุขในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

ประสาธต์ เนิ่งเฉลิม (2554 : 202) กล่าวว่าหน่วยการเรียนรู้เป็นการนำโมดูลต่าง ๆ มาบูรณาการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อกำหนดเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งสำหรับนำมาใช้กำหนดเป็นหัวเรื่อง และนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ชนัท ธาตุทอง (2554 : 61) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ดังนี้ 1) กำหนดแนวคิดที่แสดงถึงความเชื่อของผู้สอน 2) เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 4) การจัดกิจกรรมเรียนรู้ และ 5) การประเมินด้วยรูปแบบที่หลากหลาย พระพรหมคุณาภรณ์ (2555 : 13) ได้เสนอแนวทางในการจัดการศึกษาตามแนวพุทธ โดยจัดการเรียนการสอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เป็นกัลยาณมิตร เพื่อในการพัฒนานักเรียนอย่างรอบด้าน ผ่านระบบไตรสิกขา ที่นักเรียนได้ศึกษาและปฏิบัติ ทั้งศีล สมาธิ และปัญญา ที่มีความรู้ที่ถูกต้อง มีศักยภาพในการคิด การแก้ปัญหาที่แยกคลาย (โยนิโสมนสิการ) ให้กับนักเรียนอย่างเป็นองค์รวม

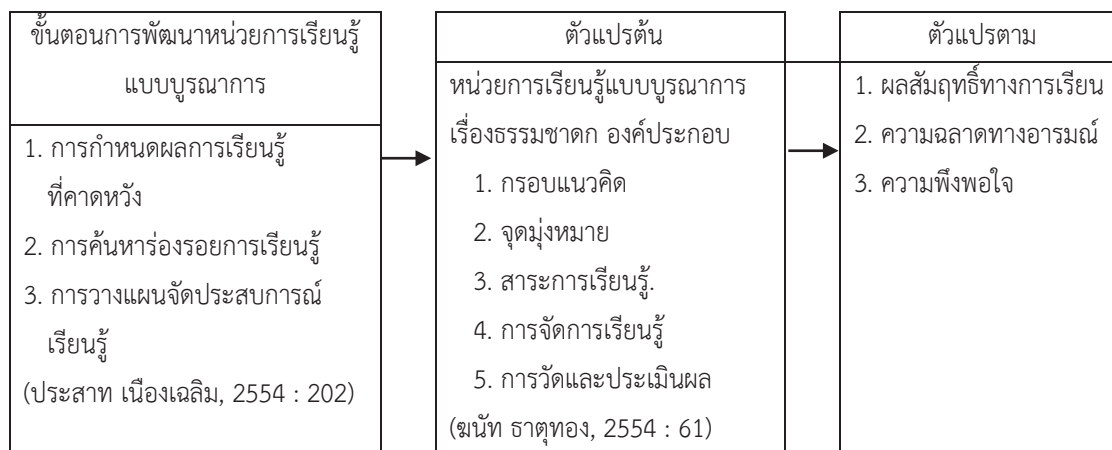
ด้วยปัจจัยดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค เพื่อผสมผสานเนื้อหา ของสาระศาสนา ศีลธรรม จรรยา กับสาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต และบูรณาการการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักไตรสิกขา เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ มีความสนุกสนานในการเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการความฉลาดทางอารมณ์ พัฒนาตนให้เป็นเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และเป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม และเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศสืบต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประกอบไปด้วย
 - 2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 2.2 ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 2.3 ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาตค กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

กรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ของ ประสาท เนืองเฉลิม (2554 : 202) และแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ของ ฆนัท ธาตุทอง (2554 : 61) มาประยุกต์ใช้พัฒนา หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ เพื่อนำมาศึกษาตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ความฉลาดทางอารมณ์ และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ร้อยละ 80 สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย
 - 2.1 หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ธรรมชาติ
 - 2.2 แบบประเมินหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
3. วิธีดำเนินการ
 - 3.1 จัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ และแบบประเมินหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 - 3.2 นำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการที่จัดทำ เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ และปรับปรุงแก้ไข
 - 3.3 นำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมิน มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้

4.2 หาประสิทธิภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยวิเคราะห์ จากร้อยละของคะแนนที่ได้

ระหว่างเรียน กับคะแนนที่ได้หลังเรียน ซึ่งกำหนดเกณฑ์ 80/80 จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จาก 11 ห้องเรียน จำนวน 425 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติก จำนวน 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.14)

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ธรรมชาติก แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากรายข้อ ระหว่าง 0.38 - 0.72 และอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.22 - 0.74 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84

2.3 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ฉบับประยุกต์จากกรมสุขภาพจิต ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง 0.21 - 0.66 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

2.4 แบบสังเกตพฤติกรรมด้านความฉลาดทางอารมณ์ ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เป็นรายข้อ ตั้งแต่ 0.60 - 1.00

2.5 แบบสัมภาษณ์การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ แบบมีโครงสร้าง จำนวน 5 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ ตั้งแต่ 0.60-1.00

2.6 แบบวัดความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง 0.44-0.76 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ก่อนเรียน ด้วยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องธรรมชาติก จำนวน 30 ข้อ

3.2 ระหว่างเรียน จากการทำแบบทดสอบย่อย การประเมินผลงานนักเรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และการสัมภาษณ์นักเรียน

3.3 หลังเรียน ด้วยการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ธรรมชาติก จำนวน 30 ข้อ แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ และแบบวัดความพึงพอใจ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (dependent samples)

4.2 ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์จากข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์

4.3 ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย

ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน คือ t-test (dependent samples)

สรุปผล

1. ผลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ พบว่ามืองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) กรอบแนวคิดโดยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและพัฒนาฉลาดทางอารมณ์ 2) จุดมุ่งหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์หลักธรรมในนิทานชาดก ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ สร้างสรรค์ชีวิตที่ศันและพัฒนาฉลาดทางอารมณ์ 3) สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาที่นำมาจัดการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 6 เรื่อง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้ โคจจอมพลัง มิตรแท้ หม่อมเจ้าปัญญา ลิงกับยักษ์น้ำ นกคุ้มโพธิสัตว์ และ นกหัวตื้อ 4) วิธีการจัดการเรียนรู้ โดยบูรณาการการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ ร่วมกับแบบโยนิโสมนสิการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ชั่วโมงที่ 1 การแสดงบทบาทสมมุติ เพื่อแสดงเรื่องราวในนิทานชาดก และจัดทำเป็นวีดิทัศน์ ชั่วโมงที่ 2 การเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ เพื่อวิเคราะห์หลักธรรม ข้อคิดที่ได้จากการทำวีดิทัศน์ 5) วิธีการวัดและประเมินผล โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 5.1) ด้านพุทธิพิสัย 2) ด้านทักษะพิสัย และ 3) ด้านจิตพิสัย

ผลการตรวจสอบคุณภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.71, S.D. = 0.14) รายละเอียดดังตาราง 1 และมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.50/81.05 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ รายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 1 ผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ธรรมชาดก โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1	ชื่อหน่วยชัดเจน กะทัดรัด ครอบคลุมเนื้อหา และน่าสนใจ	4.80	0.40	มากที่สุด
2	องค์ประกอบของหน่วยมีความเหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
3	ความเป็นมามีความเหมาะสมสะท้อนถึงชื่อหน่วย	4.60	0.49	มากที่สุด
4	หลักการมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นมา	4.80	0.40	มากที่สุด
5	จุดมุ่งหมายสอดคล้องกับหลักการของหน่วย	4.60	0.49	มากที่สุด
6	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับหลักการ	4.60	0.49	มากที่สุด
7	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
8	ระยะเวลามีความเหมาะสม	4.40	0.49	มาก
9	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
10	สื่อ/แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.60	0.49	มากที่สุด
11	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
12	การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
13	หน่วยการเรียนรู้สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้จริง	4.80	0.40	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.71	0.14	มากที่สุด

ตาราง 2 ประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ

รายการ	นักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	35	270	220.43	9.28	84.50
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	35	30	25.52	2.29	81.05

2. ศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ พบว่า

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	t
ก่อนเรียน (Pre - test)	35	14.12	1.85	332	28.75*
หลังเรียน (Post - test)	35	24.97	1.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ สามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ได้ แบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปกติ จำนวน 33 คน (ร้อยละ 94.29) มีพฤติกรรม คือ พูดจาสุภาพ อ่อนหวาน ช่วยเหลือเพื่อนเป็นประจำ ตั้งใจเรียนรับฟังคำแนะนำ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 2) กลุ่มต่ำกว่าเกณฑ์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 5.71) มีพฤติกรรมเสี่ยง คือ การพูดจาก้าวร้าว ขอบรังแกเพื่อน หนีเรียนเป็นประจำ รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ

กลุ่มนักเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ช่วงคะแนนที่จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ (คะแนนเต็ม 120 คะแนน)	ช่วงคะแนนที่จากแบบสังเกตพฤติกรรม (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
กลุ่มปกติ	33	94.29	78 - 94 คะแนน	24 - 29 คะแนน
กลุ่มต่ำกว่าเกณฑ์	2	5.71	74 - 75 คะแนน	11 - 12 คะแนน

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ พบว่า

ตาราง 5 ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
1. เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น	4.54	0.65	มากที่สุด	6. แก้ปัญหาการทำงานได้	4.63	0.54	มากที่สุด
2. ทำงานที่ได้รับจนสำเร็จ	4.57	0.55	มากที่สุด	7. จัดการอารมณ์ตนเองได้	4.60	0.55	มากที่สุด
3. สนุกสนานกับการเรียน	4.63	0.54	มากที่สุด	8. ได้สืบทอดความรู้เอง	4.60	0.55	มากที่สุด
4. เรียนรู้จากการปฏิบัติ	4.57	0.55	มากที่สุด	9. ได้แสดงความคิดเห็น	4.66	0.54	มากที่สุด
5. ทำงานเป็นกลุ่ม	4.63	0.54	มากที่สุด	10. นำความรู้ไปพัฒนาตนเอง	4.54	0.65	มากที่สุด
ความพึงพอใจโดยรวม					4.60	0.56	มากที่สุด

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ธรรมชาติ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.56)

อภิปรายผล

1. พัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาคำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปองค์ความรู้แล้วนำมาพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้แนวคิดของชนัท ธาตุทอง (2554 : 61) ที่อธิบายว่าองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ 1) การกำหนดแนวคิด 2) เป้าหมายการจัดการเรียนรู้ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) การประเมินที่มีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงกำหนดให้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) กรอบแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักไตรสิกขา 2) จุดมุ่งหมาย ที่เน้นให้นักเรียนฝึกการคิดวิเคราะห์ตามหลักโยนิโสมนสิการ สร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ 3) สารการเรียนรู้ ที่บูรณาการนิทานชาดก การเป็นพลเมืองดี และหลักธรรมไตรสิกขา บูรณาการและหลอมรวมกัน เกิดเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่เอกลักษณ์ 4) วิธีการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้บูรณาการการเรียนรู้แบบบทบาทสมมุติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบโยนิโสมนสิการ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้หลักธรรมจากการเล่าเรื่องราวของนิทานชาดก ผ่านการแสดงบทบาทสมมุติ และจัดทำเป็นวิดีโอเพื่อนำเสนอเพื่อร่วมชั้นช่วยกันวิเคราะห์ ข้อคิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนิทานชาดก และ 5) วิธีการวัดและประเมินผล 3 ด้าน คือ 5.1) ด้านพุทธิพิสัย 5.2) ด้านทักษะพิสัย 3) ด้านจิตพิสัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของประสพาท เนื่องเฉลิม (2554 : 202) กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ขั้นตอนที่ 2 การค้นหาร่องรอยการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 การวางแผนจัดประสบการณ์เรียนรู้รวมทั้งนำเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงแก้ไข จึงทำให้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ มีองค์ประกอบที่ครบถ้วนและมีขั้นตอนในการสร้างที่เป็นระบบ ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.14) ซึ่งสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ได้ ผู้วิจัยจึงนำหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ไปจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ซึ่งใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง พบว่านักเรียนได้คะแนนระหว่างการเรียน จากการทำแบบทดสอบย่อย การประเมินผลงานนักเรียน และการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 85.60 และคะแนนที่ได้หลังเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องธรรมชาติ

คิดเป็นร้อยละ 82.48 จึงสรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.60/82.48 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟาติละฮ์ ศรีทศาสุภักกุล (2559 : 37) ได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องพืชภูมิปัญญา ที่ใช้กระบวนการสืบค้นทางวิทยาศาสตร์ในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่นกับเนื้อหา มีความสอดคล้องกัน และหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ผลการหาประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.02/83.27 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลการหาประสิทธิภาพพบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องพืชภูมิปัญญา หลังใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น สูงกว่าก่อนใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ศึกษาผลใช้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ ได้นำสาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงองค์ความรู้และลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำบทเรียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และปฏิบัติตนต่อบุคคลรอบข้างอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของสมาน เอกพิมพ์ (2560 : 93) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรหรือหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการผสมผสานทั้งความรู้และเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาได้กว้างขวาง ยืดหยุ่นเรื่องเวลา และใช้วิธีการสอนได้หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ฐาปกรณ์ จิวสุข (2562 : 145) ได้พัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น “เมืองทพทัน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น “เมืองทพทัน” สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มเกณฑ์ปกติ จำนวน 33 คน (94.29 %) นักเรียนกลุ่มนี้มีพฤติกรรม คือ ด้านการเป็นคนดี (ศีลสิกขา) โดยการพูดจาสุภาพ อ่อนหวาน และปฏิบัติต่อบุคคลรอบข้างอย่างเหมาะสม ด้านการเป็นคนเก่ง (ปัญญาสิกขา) โดยสามารถการคิดวิเคราะห์ กล้าแสดงความคิดเห็น และมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน และด้านมีความสุข (สมาธิสิกขา) โดยช่วยเหลือเพื่อน มีความปรารถนาดี รับฟังคำแนะนำของเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของชนัท ธาตุทอง (2559 : 59) หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ จะช่วยผู้เรียนได้รับการพัฒนาเบ็ดเสร็จ สมบูรณ์แบบ ทั้งเรือนร่างทั้งภายนอกและภายใน โดยผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ มีส่วนร่วม และสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลรอบข้าง ส่งผลให้นักเรียนเก่ง ดี และมีความสุข 2) กลุ่มต่ำเกณฑ์ปกติ จำนวน 2 คน (5.71%) มักจะแสดงพฤติกรรมเสี่ยง เช่น พูดจาก้าวร้าว รังแกเพื่อน หนีเรียนเป็นประจำ เป็นต้น ซึ่งควรได้รับการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้ร่วมมือกับครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง วิเคราะห์สาเหตุปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว พบว่านักเรียนกลุ่มนี้มีปัญหาในครอบครัว จึงทำให้ไม่อยากมาเรียนหนังสือ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2546 : 83-85) มาพัฒนา นักเรียนกลุ่มนี้ ซึ่งขั้นตอน คือ 1) รู้เท่าทัน หยั้งรู้ในความรู้สึกของเด็ก 2) สร้างความใกล้ชิดสนิทสนม 3) รับฟังความรู้สึก และอารมณ์ของเด็กด้วยความตั้งใจ 4) ฝึกให้เด็กระบายอารมณ์ความรู้สึกของตนได้อย่างถูกต้อง 5) กำหนดขอบเขตของการช่วยเหลือเด็ก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังกำกับ ติดตาม ดูแล นักเรียนกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด และประสานงานกับครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญาพร สรรพศรี และโสวิทย์ บำรุงภักดิ์ (2562 : 101) ได้พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักไตรสิกขาของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาตรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านศีล ส่งผลให้นักเรียน มีระเบียบวินัย สำรวมกาย และวาจา ไม่เบียดเบียนผู้อื่น 2) ด้านสมาธินักเรียนมีสมาธิดีขึ้น นิ่งไม่วอกแวก มีความเพียรพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้น 3) ด้านปัญญา นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนและมีทักษะในการคิดเพิ่มขึ้นมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดีขึ้นทุกข้อ 2.3 ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีต่อหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.56) เนื่องจาก หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่องธรรมชาติ ได้บูรณาการเนื้อหาที่สัมพันธ์กันให้เป็นรวมกัน ช่วยลดภาระการจดจำเนื้อหาของนักเรียน ทำให้นักเรียนเชื่อมโยงและวิเคราะห์บทเรียนได้มากขึ้น นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน ได้คิดวางแผนการทำงาน และการปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างเหมาะสม จากกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้จากนิทานชาดก ไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองให้ เก่ง ดี มีสุข ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของชนนัท ธาตุทอง (2559 : 59) กล่าวว่าหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม จากเรื่องใกล้ตัวแล้วขยายและเชื่อมโยงออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้ผู้เรียน ตื่นรู้อยู่ตลอดเวลา โดยมีกิจกรรมให้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ด้วยความสนุกสนาน มีฐานความคิดพิชิตคำตอบ ตามรูปแบบ การเรียนรู้ของแต่ละคน นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐติกา พรหมดำ (2560 : 39) ได้รายงานผลการใช้หน่วย การเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องไข่ครอบภูมิปัญญาชาวบ้านริมทะเลสาบสงขลา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น อยู่ในระดับ มากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 4.81 สูงกว่าเกณฑ์ 3.51 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ครูควรส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ตามแนวพระพุทธศาสนาด้วยกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติ เช่น การนั่งสมาธิ การเดินจงกรม เป็นต้น ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
- 1.2 ควรจัดสภาพชั้นให้เหมาะสมกับการเคลื่อนไหว นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ เปิดโอกาสให้นักเรียน สามารถวิพากษ์ ผลงานของเพื่อนอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.3 ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนอย่างใกล้ชิด และร่วมมือกับครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง เพื่อร่วมกันปรับปรุง และพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนกลุ่มที่ต่ำกว่าเกณฑ์ให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษา วิจัย หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการในรายวิชา เนื้อหา หรือระดับชั้น ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนา ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ
- 2.2 ควรศึกษา วิจัย หรือเปรียบเทียบ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ กับวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลลาศ ภูวนาธิพงษ์. (2558). *นักวิจัย'มจร'พบสอน-สอบธรรมในร.ร.ได้ผลน้อย เด็กไม่ถึงธรรมชาติคิดวิเคราะห์ที่ไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง มุ่งพัฒนาเทคนิคเป็นการด่วน* 5. สืบค้นเมื่อ 16 ต.ค. 2562, จาก <http://www.komchadluek.net/news/lifestyle/215266>
- กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือการให้คำปรึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กัญญา สรรพศรี และโสวิทย์ บำรุงภักดิ์. (2562). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ตามหลักไตรสิกขาของนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรีสะเกษ เขต 1. *วารสารวิชาการธรรมทรรศน์*, 19(2), 101-112.

- ฉันทิ ธาตุทอง. (2559). *หลักการจัดการเรียนรู้*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ฉันทิ ธาตุทอง. (2554). *การออกแบบการสอนแบบย้อนกลับ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- งานวิชาการ โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม. (2561). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561*. ขอนแก่น: ภูเวียงวิทยาคม.
- งานกิจการนักเรียน โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม. (2561). *รายงานปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนโรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561*. ขอนแก่น: ภูเวียงวิทยาคม.
- ฐาปกรณ์ จิวสุข. (2562). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น “เมืองทัพนัน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ณัฐติกา พรหมดำ. (2560). *รายงานผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง ไข่ครอบภูมิปัญญาชาวบ้าน ริมทะเลสาบสงขลา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 17(1), 83-92.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). *หลักสูตรการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระพรหมคุณาภรณ์. (2555). *พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย* (พิมพ์ครั้งที่ 33). กรุงเทพฯ: ผลิตivism.
- พาดิละธีย์ ศรีทศาสุภักกุล. (2559). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่อง พิษภูมิปัญญา ที่ใช้กระบวนการสืบค้นทางวิทยาศาสตร์ ในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราวิวาส เขต 3 อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดตราวิวาส*. *วารสารมหาวิทยาลัยตราวิวาสราชชนครินทร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(1), 37-46 .
- สถาบันราชานุกูล. (2559). *ผลการสำรวจสถานการณ์ IQ EQ เด็กไทย ปี 2559* 3. สืบค้นเมื่อ 16 ตุลาคม 2562, จาก <https://th.rajanakul.go.th/preview-3958.html>
- สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่ปฏิบัติการออกแบบและพัฒนา*. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2575*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.